

Det er et af de Punkter, man ikke nok-som kan understrege — det maa vi alle erkende — at Kommissionen om Statsbanedriftens Ordning ingenlunde blev ned-sat for at forøge Statsbanernes Udgifter, tværtimod. Den blev nedsat, fordi man fandt disse Udgifter for høje i Forhold til, hvad der derved opnaaedes, og fordi man mente, at der kunde indføres betydelige, gennemgribende Besparelser paa forskellige Omraader. Hvis jeg havde haft den Ære at sidde i Folketinget, da Kommissionsnedsættelsen blev besluttet, havde jeg maa-ske da advaret imod at vente for meget af saadanne Bestræbelser. Den, som har været knyttet til en større moderne Administration, vil jo vide, at dette med Besparelser vil desværre ikke have saa meget paa sig i Betragtning af de store Fordrin-ger, der stilles fra Befolkningens Side, de sociale Krav, som enhver stor offentlig In-stitution nødvendigvis maa opfylde. Men Kommissionen har efter bedste Ævne stræbt at udrette noget paa disse Omraader ogsaa paa det her foreliggende Omraade, men jeg betænker mig ikke paa at sige, at de Bestræbelser, den har udfoldet paa dette Omraade, ere i Virkeligheden blevne for-kludrede eller rettere ødelagte ved det her foreliggende Forslag. Det vil maaske vise sig ganske umuligt for Kommissionen at fremsætte de Forslag, den havde paa Sinde efter det Forslag, Ministeren nu har fore-lagt os, og derved har Ministeren virket i højeste Grad ilde med Hensyn til Statsba-nerne Fremtid. Jeg turde maaske her bringe et ganske personligt Forhold frem. Der var i Fjor ved denne Tid et lignende Røre inden for det til Statsbanerne knyttede Personale som det, der har været i Vinter. Der var en meget stærk Misfornøjelse med de nuværende Lønninger. Der var Tale om aggressive Skridt, Strejker, Kontrakt-opsigelser, men Mænd, der stod denne Or-ganisation nær, bad mig om at komme til Stede ved et Møde, som Organisationen holdt her i Kjøbenhavn. Jeg havde store Betænkeligheder derved, men da man sagde mig, man mente, jeg kunde gøre Nytte, undslog jeg mig ikke. Jeg talte paa dette Møde, jeg gjorde mig Umage for ikke at omtale noget, som jeg ikke turde røbe, men da der stod en Konflikt for Døren, som det var aldeles nødvendigt at afværge og modvirke, hvis der skulde opretholdes det nødvendige Tillidsforhold mellem Stats-banernes øverste Ledelse og det udmær-kede Personale, som er knyttet til Statsba-nerne, gjorde jeg mig særlig Umage for at un-derstrege, at de Kommissionsmedlemmer, der

ere at betragte som Statsbanedriftens sær-lige Repræsentanter inden for Kommissio-nen, havde gjort alt, hvad der stod i deres Magt for at virke for en bedre fremtidig Stilling for deres undergivne. Jeg ved ikke, hvilken Virkning mine Ord gjorde, men det er i hvert Fald sikkert, at Kon-flikten drev over. I næste Kommissions-møde aflagde jeg Beretning om dette Møde, som jeg havde overværet. Der var da Medlemmer af Kommissionen, som syn-tes, det var et underligt Skridt, jeg havde gjort, men da de fik at vide, hvorledes Mødet var forløbet, mente de alligevel, at det var godt, det der var gjort. Den højtærede Minister optræder paa en noget anden Maade, han optræder med Forslag, som han i Virkeligheden kunde vide, ikke kunne gennemføres i den foreliggende Skik-kelse. Jeg synes, han vækker Lidenska-berne i Stedet for at dæmpe dem. Hvad jeg har sagt om denne Sag, har jeg in-genlunde sagt for at rose mig selv; det forekommer mig, at jeg ikke har gjort an-det end min simpleste Pligt, og det fore-kommer mig rigtignok, at, naar jeg sam-menligner, hvad et ungt menigt Medlem af dette rabulistiske Venstreparti har gjort, og den Maade, hvorpaa han har baaret sig ad, med den Maade, hvorpaa den højt-ærede Minister har baaret sig ad, fal-der Sammenligningen ikke ud til Ministe-rens Fordel.

Med den samme Varme, hvormed jeg mener at kunne udtale mig *mod* det fore-liggende Forslag og opfordre Folketinget til at forkaste det, med den samme Varme slutter jeg mig til den Anbefaling, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) i Gaar frem-kom med for, at der nu burde gøres noget for Statsfunktionærerne gennem et midler-tidigt Lønningstillæg, og jeg henviser der til de Udtalelser, jeg tillod mig at frem-sætte ved Finanslovens 1ste Behandling, ligesom jeg endvidere tillader mig at hen-vise til de Udtalelser, som i den Retning ere fremkomne fra Jernbanekommissionens Formand i den Skrivelse, han rettede til Ministeren og hvori han giver ham Med-delelse om Arbejdets Gang. Et saadant midlertidigt Lønningstillæg har ikke og skal ikke have Karakteren af et Dyrtids-tillæg, thi Folketinget anerkender ikke, at der for Tiden er Dyrtid i Danmark. Pris-niveauet i Danmark er ikke højere, naar paa langt nær Prisniveauet i Halvfjerdserne, og en Ting bør navnlig fremhæves, nemlig at Priserne paa de første Livsfornøden-heder, Brød og Kød, ikke ere stegne væ-